

exorbitantia, nie tylko ich, ale nas wszystkich, narod Rusky, zachodząca y prawa nasze, przy tem naypiewiey stanąć mamy, nie przymując tych punctów podanych, abyś my totaliter tak iako przywilej incorporatiew wojewodstw Kyiowskiego, Wołyńskiego y Bracławskiedo niesie, uspokoieni byli“...

LXXIX.

Письмо запорожскихъ козаковъ къ польскимъ сенаторамъ, прибывшимъ на избирательный сеймъ, съ просьбою о возстановленіи нарушенныхъ правъ православной религіи и подтвержденіи козацкихъ привилегій.

1632 r. сент. 4.

Oświeczeni, Przewielebni w Chrystusie, Jasnie Wielmożni a nam miłościwi Panowie Senatorowie.

Wierność poddaństwa y naniższe posługi nasze miłościwym łaskom Wielmożności waszey P. P. naszym miłościwym naipilney oddaemy.

Byliśmy tey nadzieie, że W. M. Jasnie Wielmożni, a nasi miłościwy P. P., pomniąc z prodkow naszych na odważne tak za s. pamięci zeszyłych ich mościow królów polskich y teraz świeżo zmarłego króla J. M., Pana naszego miłościwego, usługi nasze na rożnych expeditiach oddawane, niewyliczając każdy z Wielmożności waszych, P. P. naszych miłościwych, wiadomy iest, w prozbach naszych przez poslow na przeszley convocatiew wnoszonych do W. M. ucha nakłoniwszy, czymkolwiek pociesniejszym obdarzyć raczyli. Więc, iako widziem, w nadzieiey swey iesteśmy omyleni. A to przed wszystkie czasy ze wszystkim narodem naszym ruskim, iaka się krzywda stała w Beligiey naszej Greckiey, za żywota s. pamięci Króla J. M. zmarłego, ustawiczne o pokoy iey y po smierci K. I. M. u Wielmożności Wasz., naszych miłościwych panow, zebralismy y zebrzemy, nie mogliśmy tak szczęśliwego czasu otrzymać, żeby przy swododach y wolnościach przez królów ich mościow urzewileiowanych y poprzysiężonych

zostać mogli. Iednak pogodniejszego chasu nie spodziewaiąc nad terazniejszą electią obrania Króla y Pana nam miłościwego, posłów swoich do W. W., naszych miłościwych P. P., Fiedora Kozmńskiego, Fiedora Pralica y Wasila Onaszkiewicza posyłaamy, uniżenie, pokorne y płaczliwe Wielm. Wasz., naszych miłościwych P. P., prosząc, abyście W. W., nasz miłościwe P. P., w prozbach naszych, tak na przeszłej convocathey, iako y teraz na electey wnoszonych, miłościwe wysłuchawszy, prawa, swobody, zasługe nasze uwazaiąc, tak w Religiey naszej starożytney iako y w wolnościach, krwawie zasługowanych, tesz w podwyższenin żółdu rocznego, opotrzeniem sukien, wspomnożeniem na armatę, opatrzeniem żywności y odzienią sług przy niey będących, nie wątpimy, że W. M., nasi miłociwi Pano wie, przy obieraniu Pana nam miłościwego we wszytkim tego postrzedź zechcecie, iakoby narod nasz Ruski w Religiey uspokoiiony, a my przy swobodach swych z poprawą y z przymnożeniem onych zastawali. Nie wsmak y to nam słyszec, iż W. M., nasi miłociwe P. P., przez ich mościow panow comissarzow z Kunikowa za czlonkow sobie bydz uznawszy, teraz w obieraniu Króla I. M-ci nas oddalać raczycie. Lubo y z żalem znosić nam to przychodzi, iednak to przy woli W. M., naszych miłościwych P. P., zostawić musiem, spodziewaiąc się, że W. M., nasi M. P. P., takiego Pana obrać zechcecie, który prawom, swobodom y wolnościom każdemu narodowi, ile poprzysiężonym przez królów ich mościow, krzywdy czynić nie zechce, gdysz sumnnienie mile, przy którym chudoby, dostatki, na ostatek y zdrowia swe kłaść przyszłoby. Nadzieią w łasce Bożej y W. M., naszych miłociwych Panach, iż W. M., nasi M. P. P., tego nam wiernym sługom swym zyszyć nie zechciecie. A my, poznawszy miłociwą łaskę tak szczęśliwe nam da Pan Bog obranego Pana iako y W. M. naszych miłociwych P. P., za szczęśliwe y długo fortunne panowanie Pana Boga prosić y wszelaką powolnością naszą rycerską odsługować winni zostaiemy. Posłancom swoim wyżey mianowanym wnieść proźby nasze zlecilismy, którym powtore y potrzece uniżenie W. M., naszych miłociwych P.

P., prosiem, aby była wiera dana. Z tym powtore wierność poddaństwa y naniższe posługi nasze miłościwym łaskam oddaemy, Dan w Kiyowie, die 4 Septemb. A. D. 1632.

(Изъ рукописи Импер. Пуб. Биб. Разн. IV. F. № 22).

Примѣч. Далѣе въ рукописи слѣдуетъ самая инструкція посламъ, отправляемымъ на сеймъ. Она напечатана въ *Архивъ юго-зап. Россіи*, (ч. 3, т. I. № XCIII) по списку, хранящемуся во Львовскомъ Ставроп. Архивѣ.

LXXX.

Письмо запорожскихъ козаковъ къ королевичу Владиславу, въ которомъ они, указывая на него, какъ единственнаго законнаго кандидата на польскій престолъ, просятъ его о возстановленіи правъ православной церкви и подтвержденіи козацкихъ привилегій, обѣщаясь съ своей стороны, въ случаѣ устраненія королевича отъ престола, оказать ему вооруженную поддержку.

1632 г. сент. 5.

Mile nam słuhać iakośmy wyrozumieli z posłów swych y duchownych naszych o wielkiej miłościwey łasce W. K. M-ci, Pana naszego miłościwego, w tak szczęśliwym powodzeniu, iako s. pamięci zeszyły król J. M., Pan y Ociec Waszey Kr. M-ci, tym rządził, tak iakoby y to co się stało ubliżenia narodu naszemu kozackiemu w kłybę przywieść swą y dalej w wolnościach y swobodach onych podeprzeć W. K. M-ść, ten stolec osiadwszy, rządził. Przyznać się to muci, że żaden król, iako pamięć nasza niesie, tego co... iego K. M-ść, Pan nasz miłościwy, Ociec W. K. M-ci, w Rzeczy Pospolitey nie dokazał; on na wstępie na państwo miał cesarza chrześciańskiego, miał kiimskich, miał cara Moskiewskiego, wnetrznych woien rokosze y